

AMIGO DI CURACAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curacao, Bonaire
en Aruba per drie maanden fl. 2,— met
vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels
1,0,50 voor elken regel meer fl. 0,07

BUREAU VAN DIT BLAD

PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres
luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan for Curacao, Bonaire, Aru-
ba fl. 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,20.
Un anuncio di 1 té 7 regel fl. 0,50, cada
regel mas fl. 0,07.

“Het kan verkeerem.”

Zoo heel ver ligt de tijd niet achter ons, dat iederen Katholiek een brevet van onvermogen werd uitgereikt en hij, alleen omdat hij Katholiek was, ongeschikt werd verklaard voor hogere staatsambten. Wij zullen nu niet zeggen, dat het diepgevoortelde vooroordeel tegen den Katholiek geheel en al is weggenomen; doch het is zeker, dank aan den stoeren arbeid van eenige uitstekende Nederlandsche Katholiken, aan wier hoofd Prof. Alberdingk Thym en Dr. Nuyens stonden, dat er kentering in de sfeer is gekomen en de Katholiken niet meer worden beschouwd, noch in Holland, noch in de koloniën als “wilden”, die het recht van meespreken in het beleid van Staat hebben verbeurd. Er moet thans rekening worden gehouden met de Katholiken, zij zijn een macht geworden, die niet te gering kan worden geacht. Dat sommige niet-Katholiken kregel worden bij het zien der toenemende Roomsche macht, is te begrijpen en te vergeven, doch dat velen zich over diezelfde macht ongerust maken of althans dit pogen te zijn, ziet, dat is iets, waarover wij ons ten eerste moeten verwonderen. En toch, het behoort niet tot de zeldzaamheden.

‘t Is nog niet lang geleden, dat Prof. dr. Muller in het *Nat* te Rotterdam spreken ging over het Protestantisme in Nederland. Het lust ons niet die lezing te ontleiden; alleen willen wij de aandacht vestigen op een paar zinnen in het slot dier rede. De niet-Katholieke spreker komt daar op tegen het bevorderen van Rome's invloed en hij meent, dat er tegen dien invloed niet genoeg is gewaakt. Velen zeggen: Ach, er zijn onder die Roomschen toch zulke lieve mensen. En dat ontkent spreker niet; hij heeft ‘t niet over zijn Roomsche mede-christenen, maar over het *Roomse systeem*. En dat systeem is de dood, is het verderf, is

een vloek. Daarom betreurt hij, dat tegenwoordig de Roomsche macht ontzettend toeneemt. Voor eenigen tijd hoorde hij iemand zeggen: om thans vooruit te komen moet men Roomsch of vrijmetselaar zijn; en daar was waarheid in, die richting gaan wij op. Spreker licht dit met voorbeelden toe en wijst o. a. op de hogere rangen in het leger.

In heel veel kringen, vooral onder de aristocratie in Den Haag, wordt met Rome gecooquetteerd. Het behoort tot den *bon ton* om tegenover Rome welwillend te zijn. Ook acht men Rome een groote steunpilaar voor gezag en orde.

Velen onder ons, en nu behoeven wij nog niet eens tot andersdenkenden te gaan, zullen gladweg Prof. Muller naspreken en daarbij met den grootsten dedain, wat de niet-Katholieke Dr. Muller niet deed, neerzien op de Katholieke Kerk, waartoe zij door hun naam schijnen te behooren. Och, dat zij eens even afdaalden uit hunne hoogheid en kennis maakten met het bovengehaalde uit Prof. Mullers bezing, zij zouden dan van onverdrachte zijde hooren getuigen, dat Rome een macht is, waarmede niet valt te spotten. Nu schamen zij zich dikwijls Roomsch te zijn en voor hun Roomschheid uit te komen, terwijl Dr. Muller er over klaagt, dat de Roomschen bij de hogere standen in eer en achting staan. Ja, hij gaat nog verder en zegt: “om thans vooruit te komen moet men Roomsch of vrijmetselaar zijn.” Niet, dat wij, Roomschen, om onze beginselen in één adem kunnen genoemd worden met vrijmetselaars of daarmee kunnen gelijk gesteld worden, maar in dat gezegde ligt deze waarheid: De tijd heeft uit, dat men de Roomschen vertrappen en verdrukken kon, hun wordt thans een eereplaats gegeven in de maatschappij.

Ziet eens, hooghartige heeren, die gaarne ongedaan zoudt maken, wat u nog herinnert aan uw katholieke verleden, ziet eens, wat er geschre-

ven staat: “In heel veel kringen, vooral onder de aristocratie in den Haag wordt met Rome gecooquetteerd. Het behoort tot den *bon ton* om tegenover Rome welwillend te zijn.”

Denkt er wel aan, het wordt u gezegd door iemand, die het niet getuigen zou, indien het niet waar was. En *gij* zoudt voor Rome slechts een minachtend schouderophalen over hebben, *gij* zoudt u vereerd gevoelen, wanneer andersdenkenden uw Katholicisme over het hoofd zagen en notitie van u namen, *gij* zoudt u als uit de verachting opgeheven gevoelen, wanneer niet-Katholiken met u verkeerden als met hun gelijken, *gij* zoudt maar kom, het is te gek om veel hierover te praten; Rome bekreunt er zich niet om of een handjevol “verlichte” zijn gloriezon trachten te overschitteren, Rome bemerkt hun “alles verblindend” licht nog niet eens!

Toch meenen die mensen, dat de toekomst der Katholieke Kerk in hunne hand ligt en het van hunne goedwilligheid afhangt, dat Zij haar ellendig bestaan nog voortsleept. Geheel anders klinkt, wat Prof. Muller ons zegt: „In den Haag, vooral onder de aristocratie”, dat wil zeggen: in de regeeringskringen, eert en acht men Rome, daar is de gezant van den Roomschen ~~Rome~~ aan gevierd persoon en staat hij in blakende gunst: bleek dit niet duidelijk door de hooge onderscheiding, welke den Apostolischen Internuntius voor eenigen tijd ten deel viel bij zijn vertrek van het Nederlandsche Hof? Zoo men wil, behoort het tegenwoordig tot den *bon ton* om welwillend tegenover Rome te zijn: enfin, wij zullen vrede hebben met deze uitlegging, zolang er nog geschroomd wordt om het goed recht der Katholieke Kerk te erkennen; men bedenke echter wel dat zoo iets niet tot den *bon ton* gaat behooren, wanneer de feiten daartoe geen reden geven. En die feiten geven daartoe reden, omdat zij in tegenspraak met Prof. Mullers bewering bewijzen, dat het *Roomse sys-*

teem — met meer juistheid zeggen wij het *Katholicisme* — niet is de dood, het verderf en een vloek, maar het leven, de bloei en een zegen. Tintelt alles niet van leven, waarover de adem der Katholieke Kerk is gegaan? Aanschouwt de stichtingen der Kerk, het werk, dat Zij heeft gewrocht, en wanneer men den moed heeft om onpartijlig zich uit te spreken, dan zal men moeten bekennen, dat wat de Katholieke Kerk voortbracht, met de volheid van het leven heerlijk opbloeit en tot zegen is van de maatschappij.

“Men acht Rome een groote steunpilaar voor gezag en orde.” Zeer waar, want dat is het. En zoo Rome in de beroeringen der tijden de maatschappij niet gescheurd had, zij zou ingestort zijn en in haar val alles hebben medegesleept. Is het wonder, dat thans, nu de geest van opstand en verzet wederom ontwaakt en met den eerbied van het goddelijk gezag ook de eerbied voor de tijdelijke overheid dreigt verloren te gaan, de regeeringen vertrouwen op Rome en vandaar heil verwachten, omdat Rome steeds de stroomingen in het volk, hoe woest ze ook waren, heeft weten te leiden en te keeren? Daarom ook gaan de vorsten op naar Rome en huldigen den Paus en luisteren met gretigheid naar het woord, dat tot zegen der maatschappij van zijne lippen vloeit.

Waarlijk, het doet goed aan het Katholieke hart, wanneer van andere zijde getuigenissen worden afgelegd zooals de bovengehaalde en de luidsprekende feiten niet meer stilzwijgend worden voorbijgegaan, maar met eerlijke onpartijdigheid worden erkend. Doch des te meer ook doet het leed, wanneer anderen, zonder te kunnen wijzen op grondige kennis van zaken, met stalen onbeschaamdheid de Katholieke Kerk verachten en verguizen en volstrekt weigeren een gewillig oor te leenen aan het onpartijdige woord van geleerde en waarheidlievende mannen. Jammer echter, dat, zoo de

De prijsuitdeeling te San Fuego,

De groote dag, wij mogen zeggen, de triomfslag van het Colegio “Sto Tomás” is voorbij. In statigen ernst is de avond van den 9den December heengespoed: statig, zoowel om de plechtigheid, die toen verricht werd, de prijsuitdeeling, als om het uitgelezen gezelschap, dat in “Sto Tomás” was samengekomen. Daar waren vergaderd de Hoogedel Gestrenge Heer Mr. C. A. H. Barge, Gouverneur der kolonie, begeleid door den adjudant van Z. H. Ed. Gestr., de Hoogeerw. Heer A. J. van Baars, Provicaris van Curacao, omringd door de Curaçaosche geestelijkheid, de Heer Dr. Rojas Paúl, Ex-President van Venezuela, Edelachtbare Heeren Leden van den Kolonialen Raad, Heeren Leden der Schoolcommissie, een dichte schare van ouders der leerlingen, van genoodigden en belangstellenden, Dames en Heeren, in één woord, de élite van Curacao.

Reeds de aanblik der stampvolle zaal stemde tot feestvreugde en met welgevallen liet men het oog rusten op een met kunst geschilderden achtergrond, waar engelen, die ten dans gaan, ons uitnoodigden om te deelen in de stemming

van het oogenblik. Toen de Hoogedel Gestrenge Heer Gouverneur onder het spelen van het “Wien Neerlands bloed” had plaats genomen, heette de Zeer Eerw. Heer M. V. Zwijsen, Directeur van het Colegio, in vloeiend Spaansch de aanwezigen hartelijk welkom. Met weinig woorden gaf Z. Eerw. verslag van het gedrag en den ijver der leerlingen, wier getal thans tot 84 is geklommen, wel een bewijs van den bloei van het Colegio, zette uiteen, hoe in “Sto Tomás” de Europeesche richting in het onderwijs wordt gevolgd, eene richting, die boven elke andere verkieslijk is, doch het afleggen van proeven van bekwaamheid in het openbaar uitsluit, en eindigde met een drievoudigen heilwensch.

Nu trad het muziekkorps van het Colegio op en bracht een “*Hommage à Miranda*”. Het ware natuurlijk dwaas te beweren, dat het korps, bestaande uit leerlingen van het Colegio zelf, telkenmale, dat het zich deed hooren op den avond der prijsuitdeeling, onberispelijke uitvoeringen gaf; toch moeten wij eerlijk bekennen, dat onze verwachting, hoe hoog ze ook gespannen was, verre werd overtroffen zoowel waar de leden van het korps gezamenlijk als waar zij afzonderlijk een muziknummer uitvoer-

den. Meesters op hunne instrumenten toonden zich de Heeren Ramón Espinal, dien wij dien avond drie verschillende instrumenten zagen bespelen, Pompilio Torres, Alfonso Dubuc en Rafael Calzadilla, terwijl de vier Saxofonen, die in N° 8 van het program optraden, met weergelooze fijnheid “Le Conscri” vertolkten. En wat wij hier zagen van de instrumentale muziek, kunnen wij ook met het grootste recht volhouden wat aangaat den zang, waarin de beide Jongheeren Eugenio en Miguel Plummer in de “*Despedida de la Virgen del Recuerdo*” boven allen uitschitterden.

Men vergeve ons, dat wij niet lang stilstaan bij de kleinere voordrachten: ons beviel daarvan het beste om uitspraak als om declamatie “*Des Sängers Fluch*”, door den Heer Juan E. Paris, ofschoon de Fransche en Engelsche zeker niet zonder verdiensten waren. Wij schenken meer aandacht aan “*Yo también tengo algo*”, een vermakelijke en niet ongewone episode uit de dokterspraktijk. Gaf de Heer Gabriel Sanchez op eene juiste wijze uitdrukking aan het vertrouwen, dat de dokter in zijn wetenschap moet bezitten, naef en daarom natuurlijk was het spel van Pepe, den kleinen patient, die ons dikwijls lachen deed door zijn kinderlijke manieren.

Ook de heer Rafael Calvo, Padre de Pepe hield zijn rol, welke als die van een dooveman eigenaardige moeilijkheden had, goed vol.

Dan, onzes inziens was nummer 5 van het program “*Despedida de la Virgen del Recuerdo*” ongetwijfeld het reinste, het fijnste, het gevoeligste stukje van den geheelen avond. Wij zullen hier niet beoordeelen, er zijn dichtstukken waarvan de fouten ophouden fouten te zijn, omdat ze de waarde van het geheel verhoogen; verhalen wij slechts, wat wij zagen.

Twee jongens, blank en blond als van Fra Angelico, naderden het midden der estrade; het innemende van hun leeftijd en van hun onschuld werd nog verhoogd door iets “ik weet niet wat” aristocratisch en verijnds, dat zoo aantrekt en medesleept bij kinderen van goeden huize, en hun weelderig blond haar, dat kort was afgesneden, deed hen gelijken op een page uit de vijftiende eeuw en deed ons denken aan “De zonen van Eduard”, het bekende schilderij van Millais.

De knapen sloegen toen hunne groote blauwe oogen op naar het beeld der H. Maagd en met eene uitdrukking van oprechtheid en reinheid en met hunne engelenstemmen begonnen zij:

waarheid, welke zij vroeger mis-
schen gekend hebben, thans voor-
hen verborgen is, zij dit aan zichzelf
te danken hebben, wijl zij zelven
de waarheid hebben verdreven uit
hun verstand en uit hun hart; en
ziju wij met diep medelijden voor-
hen vervult, men zal het ons verge-
ven, dat wij van tijd tot tijd een
spottend lachje niet onderdrukken
kunnen bij het aanschouwen van
hun zwak en onbezonnen pogen om
het grootsche werk van het Katholi-
cisme, of zoo men wil, van het
Rommische systeem te niet te doen.

DE PAUS EN DE NEGUS.

De *Osservatore Romano* bevat de
briefwisseling, welke door bemiddel-
ling van mgr. Macario tusschen Paus
Leo XIII en den Negus Menelik is
gevoerd. De tekst van het pauselijk
schrijven luidt aldus:

*Aan den Zeer Machtigen Menelik,
Negus Negesti, Keizer van
Ethiopië. Leo XIII, Paus.*

Den Zeer Machtigen Negoës Ne-
gesti heil en voorspoed.

Het heeft U indertijd behaagd door
een vrijwillige daad het begin van
Ons Pauschap te begroeten, en tien
jaren later, ter gelegenheid van Ons
Priesterjubileë, hebt Gij Ons een
nieuw blijk gezonden van Uwe hof-
felijkheid. Die bewijzen van welwil-
lendheid hebben Ons hart verheugd,
en zij strekken het Uwe tot eer.

Ons woord richt zich dan ook thans
tot Uw hart van Monarch en Chris-
ten, om U aan te sporen tot een daad
van vorstelijke ezelmoedigheid. De
overwinning heeft talrijke krijgsge-
vangenen in Uwe handen doen val-
len. Het zijn krachtige en eerbied-
waardige jongelieden, die, in den
bloei van hun leven, met de schoon-
ste verwachtingen in het verschiet,
zijn ontrukkt aan hun familiën en aan
hun vaderland.

Hun gevangenschap vermeerderd
noch de mate van Uwe macht, noch
de uitgebreidheid van Uw prestige,
maar hoe langer zij duurt, des te le-
vendiger is de smart in de ziel van
duizenden moeders en onschuldige
echtgenooten.

Wat Ons betreft, vervuld van de
heilige zending, welke Onze Heer
Jesus Christus Ons heeft toever-
trouwd en welke zich uitstrekt over
alle christelijke volken, Wij hebben
hen als zonen lief. Verhoor dus de
bede, welke het hart van een Vader
U doet, in naam der goddelijke Drie-
eenheid, in naam van de gezegende
Moedermaagd, in naam van alles
wat U het dierbaarst is in de wereld:
geef hun zonder verwijl de vrijheid
weder. Weiger niet, Zeer Machtige
Negoës Negesti, U grootmoedig te
toonen in de oogen der natien. Voeg
deze roemvolle bladzijde in de anna-
len van Uwe regeering!

Wat zijn, wel beschouwd, de on-
verbiddelijke rechten van den oorlog

naast de rechten en plichten der
menschelijke broederschap?

God zal U er een rijke belooning
voor schenken, want Hij is een
barmhartig Vader. Duizend stemmen
zullen zich in koor vereenigen om U
te zegenen, en de Onze zal zich het
eerst doen hooren. In afwachting
smeecken Wij van den Hemel over
de koninklijke familie alle begeerlij-
ke goederen af.

Gegeven te Rome, bij St-Pieter,
den 11n Mei van het jaar 1896, het 13e
jaar van Ons pausschap,

LEO PP. XIII

Het antwoord van den Negoës was
van den volgende inhoud:

*Aan den Leeuw Overwinnaar uit
den stam van Juda Menelik door
den Heer uitverkoren tot Koning der
Koningen van Ethiopië.*

*Om te worden ter hand gesteld aan
Zijne Heiligheid.*

Leo XIII, Paus.

Saluut.

Door bemiddeling van Mgr. Maca-
rio heb Ik den vaderlijken brief ont-
vangen, waarin Uwe Heiligheid, na
minzaam te hebben herinnerd aan
Onze vroegere betrekkingen, een be-
roep deed op Mijne gevoelens van
goedertierenheid ter gunste van de
italiaansche krijgsgevangenen, wel-
ke de wil van God in Mijne handen
gesteld heeft. Ik voeg erbij, dat Uwe
Heiligheid om Zijne gevoelens te
vertolken, geen welsprekender en
meer welgevallige afgezant had kun-
nen kiezen dan Z. Exc. Mgr Cyrillus
Macario.

Ik ben levendig getroffen gewor-
den door het lezen van den bewon-
derenswaardigen brief van den ge-
meenschappelijken Vader der Chris-
tenen, en door de taal van Zijn door-
luchtigen afgezant, en de eerste op-
welling van Mijn hart is geweest aan
den op zoo edele wijze door uwe Hei-
ligheid te kennen gegeven wensch
te voldoen; want ook Ik treur over
de talrijke en onschuldige slachtof-
fers van dezen wreeden oorlog, die
Ik Mij bewust ben niet te hebben uit-
gelokt.

Ongelukkiglijk is Mijn vorige be-
geerte, de wenschen van Uwe Hei-
ligheid te vervullen, gedwarsboord
door de onvoorzien houding van het
italiaansche gouvernement, dat, na
Mij het verlangen te hebben betuigd
om vrede te sluiten en de goede be-
trekkingen tusschen ons te herstel-
len, voortgaat met te Mijnen opzich-
te te handelen, alsof wij in staat van
oorlog waren.

Mijn plicht als Koning en als Va-
der van Mijn volk verbiedt Mij on-
der deze omstandigheden, den eeni-
gen waarborg van vrede, welke zich
in Mijne handen bevindt, op te offe-
ren aan de voldoening, om Uwe Hei-
ligheid en om Mij-zelven welgevallig
te zijn.

Tot mijn diepste leedwezen, na
alles in Mijn geweten van Monarch
en Christen te hebben gewogen, ben
Ik gedwongen het blijk van gene-

genheid en hooge achting, dat Ik ge-
wenscht had aan Uwe Heiligheid te
geven, tot betere tijden te verschui-
ven.

Ik hoop, dat de machige stem van
Uwe Heiligheid, welke alle Christe-
nen met eerbied aanhooren, zich zal
verheffen ten behoeve van de recht-
vaardigheid Mijner zaak, welke is
die der onafhankelijkheid van het
volk, waarover God Mij de regeering
heeft toevertrouwd, en dat Uwe
Heiligheid aldus de verwezenlijking
van Onzen gemeenschappelijken
wensch, aan hunne familiën hen, die
ervan gescheiden zijn, terug te ge-
ven, zeer zal bespoedigen.

In afwachting kan ik Uwe Heiligh-
heid geruststellen aangaande het lot
der italiaansche krijgsgevangenen,
welke Ik niet heb opgehouden te be-
schermen en te behandelen volgens
de plichten der christelijke liefde, en
aan wie Ik, uit achting voor Uwe
Heiligheid, zoo mogelijk nog meer
verzachtelingen zal toestaan.

Geschreven in onze stad Addis-
Abeba, den 27n Mascaram, in 1896,
van het jaar der Genade (1 Oct.
1896).

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

De Ned. paketschooner "Gouver-
neur van den Brandhof" vertrekt
Maandag, den 14n dezer, naar de eil-
anden St. Martin N.G., St. Eustatius
en Saba.

De mails worden op den vertrekdag
om 2 uur des namiddags geslo-
ten.

*Lyst van onafgehaalde en onbestel-
baar beronden brieven:*

S. M. de Castro, Amalia Mas, Au-
gusto Ball, Pedro H. Matheu, Carlos
B. Mas, Dolores Neuman, Franz.
Fischer, Zenda & Hjs, Simon P.
Sudroz, Evarista Obregon, Eduardo
Fonsa, Josefa M. de Paultiz, Rafael
E. Garcia, Rosali Lourens, Semris
Thaurdon, El Aviso, Reneta Jones,
P. Marchena & Co., (taang)

Niet voor verzending vatbaar: een
brief geadresseerd aan: John Gor-
don — Venezuela.

In den loop dezer week, Zondag en
Maandag j. l., zijn alhier de lijken
opgevischt van een pontjesvoerder
en een sjouwerman. Voor beiden
moet, naar men beweert, misbruik
van sterken drank de oorzaak van
hun ongelukkigen dood geweest zijn.

Naar wij vernemen heeft de Ve-
lada musical y literaria Maandag-
avond in het Theater Naar door de
leerlingen van het Collegio Baralt
gegeven een uitstekend verloop ge-
had. Meermalen gaven de opgekome-
nen door welverdiende toejuichingen
hunne tevredenheid te kennen. Jam-
mer, dat de opkomst van belangstel-
lenden niet talrijk was, te meer, daar
de uitvoering ten goede kwam voor
het lazaret te Maracaibo.

lof niet onthouden aan de ondergeschik-
te rollen, vooral niet aan *La Cruz, amigo
de Miranda*, naar het leven was het spel
van den Heer Pompilio Torres, *Miran-
da*, gloeiend van liefde voor de heilige
vrijheid, onberispelijk en boven allen
lof verheven dat van den *Ermitaño*, den
Heer Rubén Araujo. Wat was die grij-
ze boetedoener waardig in houding en
uitdrukking, hoe sleepte hij zijne hoor-
ders onweerstaanbaar mede; neen, zijn
optreden was geen spel meer, maar
werkelijkheid! Een zaak slechts betreu-
ren wij bij dit drama, namelijk, dat het
niet van langeren adem was, wij had-
den dan gelegenheid gehad de acteurs
in hunne volle kracht te zien.

Haasten wij ons nog te zeggen, dat de
eigenlijke prijsuitdeeling plaats had in
twee gedeelten volgens de afscheiding
der élèves in "Spaansche" en "Engel-
sche". De prijzen, keurige werken in
verschillende talen, werden uitgereikt
door den Hoogedel Gestrengen Heer
Gouverneur, terwijl twee prachtige
boekdeelen, aan het Collegio vereerd
door den Heer Dr. Rojas Paul voor den
meest waardigen leerling, door den Di-
recteur werden toegewezen aan den
Heer Rubén Araujo.

Bij het scheiden was den aanwezigen
nog eene verrassing bereid: de apotheose

Dezer dagen had de jaarlijksche
prijsuitdeeling plaats aan de jongens
onzer katholieke armenschoolen te O-
trobanda en Pietermaai. De lof, dien
de Heeren Leden der Schoolcommis-
sie bij elk bezoek die inrichtingen van
lager onderwijs schenken, scheen
ons ten zeerste verdiend. 't Was waar-
lijk een lust die kinderen des volks
in hunne verschillende oefeningen te
volgen. Wij werden getroffen door
de snelle en goede antwoorden die
zij gaven op geheel onverwachte vra-
gen, door hun bedrevenheid in 't le-
zen, in 't rekenen, in de geschiede-
nis en in de aardrijkskunde, ja zelfs
de edele zangkunst werd door velen
beoefend op eene wijze, gelijk men
die van zulke jongens niet zou ver-
wachten. Onze welverdiende hulde
aan het onderwijzerspersoneel der
Katholieke jongens-armenschoolen.
En dat degelijk onderwijs genieten de
kinderen des volks in grooten getale,
zonder dat het gouvernement, bij de
hooge sommen voor het onderwijs
uitgegeven, ook maar voor een centi-
me in de kosten bijdraagt.

Een brutale diefstal met inbraak
heeft j. l. Maandag-nacht plaats ge-
had in het Vendu-huis van den Heer
A. D. de Jongh gelegen aan den Wa-
terkant, Willemstad. Naar wij verne-
men moet er voor circa f. 200 aan
contanten ontvreemd zijn. Men ver-
moedt dat een sjouwerman, nu on-
langs uit de gevangenis ontslagen,
niet vreemd aan dezen diefstal is.

Sedert eenige dagen circuleerde er
onder de kooplui van ons eiland een
adres, aan te bieden aan de leden van
den Kolonial-Raad en betrekking
hebbende op de voorgenomen ver-
hoogde belasting van invoerrecht.
Met 93 handteekeningen voorzien
werd het adres den Raad aangeboden.
De ondertekenaars ve trouw-
den, dat „om het gewichtige van de
zaak, om het gevaar, dat voor den
Curacaoschen handel zal althans kan
voortvloeien uit de verhooging van
het algemeene invoerrecht, om het bil-
lijke, dat in een belasting naar ieders
draagkracht besloten ligt" de Raad
de goedheid zal hebben de ingediende
ontwerpen aan een nader onderzoek
te onderwerpen. Wij vernemen ech-
ter, dat de Raad, die Dinsdag-avond
j. l. vergaderde, in een geheime zit-
ting ad hoc gehouden, het in het
adres uitgedrukte verlangen niet
voor inwilliging vatbaar verklaarde.
In een volgende vergadering zal de
Raad haar gevoelen over de ingediende
ontwerpen kenbaar maken.

De laatste berichten uit Nederland
melden ons, dat de ziekte-toestand
van Z. D. H. Mgr. Joosten allertreu-
rigst is. Spoedig dus, misschien nog
spoediger dan wij vreezen, kan ons
de telegraaf de treurmare van het
overlijden van onzen beminden Bis-
schop brengen.

Eindelijk zal dan ook Curaçao elec-

van Francisco de Miranda. In schitte-
rend licht, omgeven met draperieën ver-
scheen het borstbeeld van den "esclare-
cido Generalísimo," aan wien alle stan-
den en staten hulde brachten. Wie kon
zijn oogen afgewend houden van die
heerlijke groep, wie was zich zelven
meester, toen de tonen van het Venezo-
laansch volkslied weerklonken, wie zong
en jubelde toen niet mee ter eere van
den held der vrijheid!

Met een kort en hartelijk woord van
dank aan de Directie van het Sint-Tho-
mascollege sloot de Hoogedelgestren-
ge Heer Gouverneur deze plechtige ver-
gadering.

Wij hebben in den beginne gespro-
ken van den triomfdag van het Collegio
"Santo Tomás", er ligt geen overdrijving
in dat woord: den 9den December is in
"Sto. Tomás" de triomf gevierd van de
onbaatzuchtige toewijding van Direc-
teur en leeraren aan de geestelijke en
wetenschappelijke vorming hunner élè-
ves; de triomf der onderlinge liefde,
die in het Collegio heerscht tusschen
bestuurders en leerlingen, de triomf der
christelijke wetenschap, die in "Sto To-
màs" een veilige en hechte woonstede
gevonden heeft. Dat het Collegio dan
groeie en bloeie tot welzijn van Vene-
zuela, tot roem van Curaçao.

Zoete herinnering van mijn leven.
Zegen hen, die gaan vertrekken.....
O Maagd der smartelijke Herinnering.
Ontvang mijne groeten tot afscheid.
En herinner u mijner.

Ver van deze beschermende muren
Zullen de deelgenooten mijner gelukkige jeugd
Nooit uwe liefde ontrouw worden;
Zij zullen hunne larten altijd rein bewaren;
En zich uwer herinneren.

Was het wonder, dat wij, volwasse-
nen, ons onthielden van toejuiching?
Was het wonder, dat het ademloos stil
werd in de zaal, toen een der knapen
zijne angelooze oogen naar het publiek
wendde met dien onbestemden blik der
onschuld, die altijd iets, dat haar onbe-
kend is, wil doorgronden, en vervolgde
met eene roerende treurigheid en met
eenvoud, die de ziel trof:

Maar bij het weggaan voel ik eene smart,
Zooals mijn hart niet heeft gekend.....
Wie gelooft aan de woorden van een kind?
Ik vrees..... ik weet niet, wat ik vrees, Moeder,
Voor hen en voor mij.

Men zegt, dat de wereld een schoone tuin is
En dat de adders daarin zich verbergen;
Dat er zoete vruchten zijn met doodelijk venijn
Erdet de zee des levens met klippen is bezaaid.
Waarom zou dit zijn?

Men zegt, dat van dit leven
De boozen een wereldsch feest willen maken,
Dat zij het zijn, die U verdriet aandoen
En oorzaak zijn der tranen
In uwe zachte oogen.

Wat moeten in dat oogenblik velen
hebben gevoeld, toen uit dien kleinen
mond hun geweten scheen te spreken,
en het droeg ons door de ziel, toen in
onze nabijheid een stem ontrouwd fluis-
terde: Juist! zeer juist! De knaap
scheen bewogen, zooals engelen het
kunnen zijn bij het aanschouwen van
menschelijke ellende; hij schudde treu-
rig het hoofd, vouwde zijne handen en
beloofde niet te zullen leven zonder de
herinnering aan zijne H. Moeder. Toen
riep hij Hare bescherming in:

En Gij op Uwe beurt, Moeder,
Als het oogenblik voor mij komt
Om de vlengels uit te slaan naar hemelsche ge-
westen

En ik de armen naar U uitstrek,
Zal Gij mij niet afwijzen.

De knaap zweeg; de toejuiching
weerklonk, doch ook uit veler borst zal
een zucht ontsnapt zijn van liefde,
schaamte, vroomheid en berouw, ge-
wekt door de reine kinderstem.

Een stuk van geheel anderen aard
was het laatste nummer van het pro-
gram: "*El Martir de la Libertad*." Het
was een drama in vier acten, dat ons
de geschiedenis voorstelde van den
tegenspoed en verheerlijking van den
"esclarecido Generalísimo Francisco de
Miranda." Mogen wij een woord van

trisch licht krijgen. Naar wij met zekerheid vernemen zal de concessie Mr. Smith uiterlijk Maart 1897 zijn verkregen concessie ten uitvoer brengen.

Weer een stap tot den vooruitgang zonder dat het budget er door verzwakt wordt.

NEDERLAND.

Het *Alg. Hbl.* kreeg Zaterdag, 14 Nov. het volgende telegram uit Indië :

Op een excursie naar Lepong van het 12e bataljon zijn de 1e luit. O. W. Gobins en 2 minderen gesneuveld. Gewond werden 2 minderen.

— Volgens de *XXe Siècle* hadden Hare Majesteiten de Koningin-Regentes en koningin Wilhelmina verlangend een bezoek te brengen aan het beroemde Karthuizer-klooster *la Grande Chartreuse*, bij Grenoble, waar de toegang voor personen van het vrouwelijk geslacht ten strengste verboden is, tot den Paus het verzoek gericht. Haar verlof te schenken het klooster te mogen bezichtigen. Onmiddellijk daarop — meldt het blad — heeft de H. Vader langs telegraphischen weg zijn toestemming tot dat bezoek verleend.

— Men deelt aan het *Tad.* mede, dat de betrekking van procureur-generaal, onder-voorzitter van den Raad van Bestuur in de kolonie Suriname, vacant is, daar mr. Kalff, na een buitenlandsch verlof van 2½ jaar, thans voor den kolonialen dienst is afgekeurd.

BUITENLAND.

Rome.—Tot groote ergernis der anti-katholieken beginnen te Rome de processies weer over de straat te trekken. Het rondbrengen der H. Teerspijze aan de zieken in de parochie van St. Pieter geschiedde met groote praal. Vooraf gingen de zangers, dan de leden van het parochiaal bestuur, vervolgens 20 schoolbroeders. Het Allerheiligste werd onder een baldakijn gedragen, waarachter markies Carlo Serlupi, lid van den Romeinschen gemeenteraad, liep. Bij het passeeren van de Vigili-kazerne en die der karabiniers, kwam de wacht buiten en presenteerde de wapens : hnn werd de zegen gegeven. Op het St. Pietersplein werd de zegen gegeven aan het neergeknield volk, terwijl de klokken der basiliek luidden.

Italië.—Maandag, 9 Nov. reeds heeft de koning van Italië machtiging gegeven tot ratificatie van het vredesverdrag met den Negus en de regering seinde dit feit onmiddellijk aan Narazzini over. Z. M. ontving een hartelijk telegram van keizer Wilhelm, om hem geluk te wenschen met het tot stand komen van den vrede. Ook heeft de Deutsche keizer den Italiaanschen minister-president per telegram geluk gewenst. De minister van Buitenlandse Zaken, baron Marschall, ging persoonlijk naar de Italiaansche ambassade, om den gezant namens de regering geluk te wenschen !

Zoo is de vrede dus een feit geworden, een vrede welke, gelijk wij reeds zeiden, eervol is voor Abessinie. De Negus heeft van meet af aan *le beau rôle* gespeeld. Niet slechts, omdat het wapengeluk hem begunstigde, maar ook omdat zijne houding steeds correct was. De Italianen stelden hem aan Europa voor als een barbaar, als een halven wilde. Menlik heeft het bewijs willen leveren en *gelererd ook*, dat hij een man is, die wat beschaving en christelijke gevoelens betreft, gerust met de Europeesche souvereinen op één lijn kan worden gesteld. Wreedheden zijn door hem niet gepleegd. Gedwongen aanvaardde hij den strijd. En toen de slag van Adoua honderden gevangenen in zijn macht voerde, behandelde hij dezen op behoorlijke wijze. Mgr. Macario en majoor Narazzini hebben zich daarvan kunnen overtuigen en een der gevangenen schreef o. a. : "Wij worden hier bejegend als waren wij kinderen des lands."

Is Menelik glorieus uit den strijd teruggekeerd, Italië verschijnt daarbij in een droevig licht. De overwinnaar behandelt den overwonnen

met edelmoedigheid, maar deze edelmoedigheid (van een als onbeschaafd uitgekreten souverein) moet vlijmend scherp voor Italië zijn. Nog nimmer heeft een mogendheid, laat staan een groote mogendheid, het zoo treurig tegenover een Oosterschen vorst afgelegd. Italië's zwakte op militair, economisch en financieel gebied is daarbij duidelijk gebleken. En Crispi, die reeds zooveel onheil over zijn land bracht, heeft door den oorlog met den Negus, Italië schier zijn laatste prestige ontnomen.

Frankrijk.—In de Fransche Kamer werd 18 Nov. een demonstratie tegen den Senaat gehouden. (Zooals men weet was de Senaat oorzaak van den val van het radicale ministerie-Bourgeois.) De heer Guillemet deed het voorstel de wijze van verkiezing der senatoren te veranderen. Dit werd echter verworpen, maar met slechts een zeer geringe meerderheid, 247 tegen 238 stemmen.

Aan het einde der zitting hield de republikein Jourdan eene interpellatie en vroeg aan de regering, welke haar houding zal zijn tegenover den Senaat. De minister-president Méline bestreed de strekking van deze interpellatie, waarvan het doel duidelijk is. Ten slotte werd een motie, om over te gaan tot de orde van den dag, zonder meer, welke motie door de regering was aanvaard, aangenomen met 311 tegen 241 stemmen.

De minister van Eredienst Darlan heeft aan de bisschoppen een rondschrijven gezonden om hun in herinnering te brengen, dat zij volgens een bepaling van het concordaat wel de beschikking hebben over gebouwen hetzij als woning voor zichzelf of voor de uitoefening van hun dienst, maar dat zij die gebouwen niet mogen gebruiken, om er vergaderingen, congressen of feesten te houden.

Deze circulaire slaat op het congres van Reims en is een betreutswaardige concessie aan het drijven der anti-clericalen.

Duitschland.—Keizer Wilhelm heeft Donderdag, 12 Nov. bij de eedaflegging der garde-recruten de volgende toespraak gehouden : "Gij hebt den eed afgelegd op het kruis en op het vaandel ! Evenals de kroon niets is zonder het altaar en het kruis, zoo is ook het leger niets zonder den godsdienst. Bedenkt altijd, dat uwe wapenen bestemd zijn troon en altaar te verdedigen. Waar tegenwoordig algemeen wantrouwen heerscht, is het uw plicht het voorbeeld van gehoorzaamheid te geven. Die plicht zal u niet moeilijk vallen onder het oog uwer chefs ; maar herinnert u vooral uwen eed, wanneer gij aan u zelve zijt overgelaten. Gij treedt in het leger, nu wij den honderdsten gedenkdag der geboorte van den grooten Keizer Wilhelm zullen vieren. Vergeet niet wat hij gedaan heeft. Op u rust de plicht zijn werk te bewaren ; zijne oogen rusten op u en op het geheele leger. Leide God het zoo, dat wij eens voor Hem verschijnen mogen zonder vlek of rimpel !"

— Alweder werd 18 Nov. in den Duitschen Rijksdag een interpellatie gehouden, thans over het geval-Brüsewitz en het militaire duel.

In het vrij dorre debat lieten de redenaars der linkerzijde natuurlijk de gelegenheid niet voorbijgaan op de woorden van den keizer — die dezer dagen in een aanspraak tot de recruten gezegd had : "Wie u uniform beleedigt en aantast, beleedigt en tast uw koning en oppersten bevelhebber aan" — min of meer duidelijke toespelingen te maken. Zoo zeide de Duitschvrijzinnige Munkel ironisch, dat men het gezegde van 's konings rok, die niet beleedigd mocht worden slechts juist op te vatten had : wie gelijk Brüsewitz, door zijn gedrag het militaire eregewaad, dat hij droeg, bezoedelt, hij beleedigt den koning en is niet meer waard de uniform te dragen. (*Bijval links*) Ook de sociaal-democraten trokken geducht van leer, terwijl de minister van Oorlog, de heer von Gossler, die overigens van den

aangeklaagden luitenant Brüsewitz een zeer gunstig getuigenis gaf, zich tot de bewering liet verleiden, dat tegenwoordig, vergrijpen, als waaraan de bladen zich schuldig maken, tot in den Rijksdag overgebracht worden. Daarover ontstond links een groot tumult, en toen de minister uitgesproken had, zeide de voorzitter von Buol, dat als iustede van den minister van Oorlog een afgevaardigde zoo beleedigend gesproken had, hij hem tot de orde had geroepen. (*Bijval links en in het Centrum*) Toen Bebel later den minister verweet, dat hij niet "gentlemanlike" gehandeld had, door Brüsewitz te verdedigen en den doodgestoken Siepmann als een geweldpleger voor te stellen, liet de voorzitter zijn bel spelen en bestrafte hij Bebel met hem tot de orde te roepen.

Al gewoonlijk had het debat geen practisch resultaat.

Spanje.—Naar uit Washington wordt gemeld, zullen de zaken op Cuba spoedig een beslissenden keer nemen. De Spaansche regering vreest een vijandige demonstratie van het Congres der Vereenigde Staten dat 7 Dec. zou bijeenkomen, en heeft daarom bij generaal Weyler aangedrongen, dat hij voor dien tijd den rebellen een beslissende nederlaag moet trachten toe te brengen. De houding welke de Amerikaansche regering zal aannemen in de Cuba-quaestie, en de boodschap van president Cleveland zullen veel afhangen van de berichten, die nu spoedig verwacht worden. Wijzen deze op een succes van de Spanjaarden, dan zal president Cleveland zich waarschijnlijk aan de tot dusver gevolgde politiek van non-interventie houden. Mochten echter de insurgenten voortdurend behalen dan is het mogelijk, dat Cleveland niet langer zal aarzelen om hen als oorlogsvoerende partij te erkennen.

Men verzekert dat aan generaal Weyler is te verstaan gegeven, dat hij een beslissenden slag moet slaan, of anders teruggeroepen zal worden. Spanje heeft den opperbevelhebber zooveel troepen gezonden als hij wenschte en wil nu ook resultaten zien. De generaal beschikt over 200,000 man ; in de campagne, die hij nu in Pinar del Río tegen Maceo heeft geopend, heeft hij-zelf het bevel genomen over een divisie van 60,000 man, terwijl Maceo slechts 7000 insurgenten onder zijn bevelen heeft. Generaal Weyler begrijpt dat het thans om zijn positie en zijn prestige gaat en maakt hardnekkig jacht op Maceo, die hem echter voortdurend ontwijkt, en met reden, want zijn kleine troep zou natuurlijk het onderspit moeten delven in een geregelden veldslag.

Oostenrijk-Hongarije.—In tegenwoordigheid van Keizer Frans Jozef en het Keizerlijk Huis werd Donderdag 5 Nov., op den "Hofburg" te Weenen plechtiglijk het huwelijk voltrokken tusschen den Hertog van Orleans en de Aartshertogin Maria Dorothea. Keizer Frans Jozef had gewenscht, dat alles een zooveel mogelijk particulier karakter zou dragen. Er was geen militair vertoon (ook niet bij de plechtige "afzwering" der bruid van hare aanspraken op den Oostenrijkschen troon), noch iets van dien aard. Geheel in strijd daarmee zou dus het woord wezen, "welk der Aartshertogin wordt in den mond gelegd als bescheid op het adres eener deputatie van Fransche dames : "Ik hoop hartelijk, dat mijn echtgenoot nog eenmaal de kroon van Frankrijk zal dragen, en zal hem daarbij met alle macht ter zijde staan." Men betwijfelt dan ook de juistheid der mededeeling. Het zal Keizer Frans Jozef te minder stichten, dat zoo iets in het publiek bevreemd wordt, nu voor het eerst, en wel op bepaald verlangen van den bruidegom, tegen de oostenrijksche Hof-étiquette in, verslaggevers der dagbladpers tot de feesten waren toegelaten.

ADVERTENTIE.

BUENO EN MAR Y EN TIERRA.

No hace muchos años, que á bordo de

un buque inglés se amotinó la tripulación á causa de la mala calidad de las provisiones. Cuando hicieron saber al capitán el motivo de su queja, él les dijo, señalando el vasto Oceano. "Aquí no hay panaderías."

Esta excusa era muy fútil y la tripulación no quiso admitirla. Dijeron que el capitán debió procurar que hubiera abundantes y buenas provisiones á bordo, antes de hacerse al mar. El resultado de todo fué la pérdida del buque, demostrando así cuán equivocado es el plan de economizar el dinero por medio de la restricción de lo más necesario para la vida. No solamente los alimentos, sino también las medicinas son de necesidad, pues las enfermedades lo mismo atacan al marino en el mar que á las demás gentes en tierra.

"Nunca pienso de emprender un viaje," escribe el primer oficial de un buque, "sin estar provisto de su maravilloso remedio y me proporciona mucho gusto manifestar á Ud. los hechos sobre que yo fundo mi resolución. Por espacio de unos dos años he sufrido horriblemente de indigestión. Me gasté mucho dinero en médicos con la esperanza de obtener alivio y aunque indudablemente llegaron á conocer mi dolencia, también dieron á comprender de una manera manifiesta que no poseían medicina adecuada para curarme. Al contrario cada vez me encontraba peor y peor hasta el punto de hacerme la vida insufrible. Un día una señora me aconsejó probara el Jarabe Curativo de la Madre Seigel, lo cual hice, obteniendo el más notable éxito. En corto tiempo me curé radical y permanentemente. Queda Ud. en libertad de publicar este informe mio según le plazca. (Firmado J. B. Don, primer oficial del vapor "Cladius," de Londres, Enero 2 de 1895.)

"Hace unos dos años," escribe otro señor, "que á causa de los efectos de un resfriado, empecé á sentir un ruido en los oídos que me impidió oír los sonidos ordinarios, y más tarde me quedé casi completamente sordo. Alarmado y sin saber qué hacer, consulté al médico, quien me aconsejó de tomar el Jarabe Curativo de la Madre Seigel, por medio del cual he obtenido el alivio más completo. La curación ha sido verdaderamente tan genuina y radical, que no he vuelto á sufrir ninguna incomodidad, por lo cual y por su maravilloso específico doy á Ud. mis sinceras gracias. (Firmado) Antonio García, Villanueva de la Serena, Julio 31 de 1894."

"Aprovecho la presente oportunidad," escribe una señora, "para decirle que compré en casa del boticario Señor Canal un paquetito de su remedio, el cual me ha producido el más satisfactorio resultado, cortando de raíz los agudos dolores de cabeza que venía sufriendo durante muchos años. Con el derecho que me da mi propia experiencia, me he creído justificado al recomendar su remedio á algunos amigos míos que sufren de dispepsia inflamatoria, pues abrigo la confianza que se curarán. (Firmado) Delfina Alvarez, Guijón, Cabrales N° 46 Junio 8 de 1894."

"Tomo la pluma," dice otra señora, "para informar á Ud. de la notable curación que el Jarabe Curativo de la Madre Seigel ha operado en mi propia persona. Había perdido el apetito y sufría frecuentemente de angustias en el estómago, con predisposición de vomitar cuanto comía. También sufría continuamente de dolor de cabeza acompañado de debilidad nerviosa y languidez general. Me procuré su Jarabe en casa del boticario Don Eduardo Merendez de esta ciudad y tengo ahora la dicha de gozar de buena salud, gracias á la eficacia de este remedio. (Firmado) Josefa Areres, Gijón, Calle Remedios N° 20 bajo, izquierda, Junio 11 de 1894."

Todos los que han empleado el Jarabe Curativo, de la Madre Seigel lo alaban con el mismo entusiasmo y agradecimiento. Se aplica para la curación de la indigestión y dispepsia y todas las dolencias locales y sufrimientos que proceden de este ordinario pero peligroso desarreglo. Es eficaz y seguro en todos los casos y sin peligro para las personas de una constitución delicada. No permite que las enfermedades tome arraigo en la persona. Usando el Jarabe cuando aparecen los primeros síntomas de la enfermedad se economiza tiempo y se evitan sufrimientos. (2)

M.B. GORSIRA & Co

— HEERENSTRAAT —

tienen constantemente un surtido de toda clase de mercancías renovado por todos los vapores.

Novedades.

Artículos de fantasía,

etc., etc., etc.,

MÁQUINAS DE COSER DE SINGER LEGÍTIMAS.

PRECIOS DE REALIZACIÓN.

AVISO

Gran Agencia Funeraria

Los infrascriptos tienen el honor de participar al público en general, que han establecido en esta una Agencia Funeraria, la cual quedará abierta el lunes próximo 14 del corriente á las 7 p. m., y se comprometen en ofrecer de venta los siguientes:

- Urnas de lujo, 1ª clase, estilo francés, forradas en paño fino, con pasamano y flecos, forma especial.
- id. id. 1ª clase, estilo francés, forradas en paño fino, sin pasamano y flecos, forma especial.
- id. id. 1ª clase, estilo francés, color de carei, forma especial.
- id. id. 1ª clase, estilo francés, color de pino, forma especial.
- id. id. 1ª clase, estilo francés, color de carei, forma de pescado.
- id. id. 1ª clase, estilo francés, forradas en paño fino, con pasamano y flecos, forma especial.
- id. id. 1ª clase, estilo francés, forradas en paño fino, sin pasamano y flecos, forma especial.

- Urnas de medio lujo, 2ª clase, estilo curazoleño, negras, forma especial.
- id. id. 2ª clase, estilo curazoleño, imitación de caoba, forma especial.
- id. id. 2ª clase, estilo curazoleño, forradas en pana y tussah negra, forma especial.

- Urnas 3ª clase, estilo curazoleño, negras.
- id. id. estilo curazoleño, forradas en pana y tussah negra.

- Urnas 4ª clase, estilo curazoleño, forma antigua, con agaraderas de hierro.

- Urnas para párvulos, diferentes tamaños, precios según tamaño.

COCHES FÚNEBRES

- Coche fúnebre, 1ª clase, de lujo, con 2 caballos (pareja americana).
- id. id. 2ª clase, de medio lujo, con dos caballos (pareja criolla).
- id. id. 3ª clase, con 1 mula.
- id. id. 4^a " " 1 mula.

- Candelabros dorados, de lujo, de 20 velas de esperma, carpeta y sillas redondas, de lujo con flecos para alquiler.

- id. dorados, de 1 vela de esperma, con sillas y carpeta.
- id. de madera negra, de 1 vela de esperma, con sillas y carpeta, gratis.

Por más informes ocurrase á la Agencia,

Curazao 12 de Diciembre 1896.

J. R. WELHOUS & Co.

En la Agencia hay de venta un elegante surtido de todas clases de ago-

rraderas y planchas de nicle para urnas.

Nota.—La Agencia estará abierta desde las 8 a. m. hasta 8 p. m. todos los días, con excepción de los domingos y días feriados.—Los empresarios invitan amistosamente al público venir á visitar la Agencia.

Sitio en Pietermaai al pié del cerro "Altena."

BOTICA CENTRAL DE LANNON & Co

CURAZAO—OTRABANDA

CALLE ANCEA N° 160

TELÉFONO N° 107

En este nuevo establecimiento encontrarán nuestros favorecedores toda clase de drogas y sustancias medicinales de las más modernas: así también perfumes de varias fábricas, anteojos, tabacos, agua de soda, etc. Trato fino y esmerado.

Atención
Jardín Curativo de la Madre Sigel, A. J. White, Limited London
Cerveza blanca, marca Bass
Cerveza negra
Cerveza de Royal Crown
Cerveza blanca Sparkling T. P. Griffin & Co. London
Prime Lager Beer
Prime Pilsener Beer
Bremen.

LUZ DIAMANTE,
LONGMAN & MARTINEZ,
NEW YORK.
Libro de Explosión, Humo y Mal Olor.
— De Venta Por —
Las Ferreterías y Almacenes de Viveros.

TOSES Y CATARROS.

Como curativo de la Tos y del Catarro no tiene igual la Emulsión de Scott. Hay gran diferencia entre "detener" ó "aliviar" y curar radicalmente un catarro ó tos. No puede haber curación real sin hacer desaparecer la causa de la enfermedad. La Emulsión de Scott devuelve al sistema robustez y fuerzas haciendo que no esté tan expuesto á estas enfermedades. El principio de la Tísis es á menudo un catarro ó tos. Como la

Emulsión de Scott

Marca de Fábrica.

de aceite de hígado de bacalao con hipofosfitos de cal y de sosa cura tan efectivamente la tos y el catarro, se la considera muy necesaria medicina de familia que es prudente conservar en la casa contra tan frecuentes afecciones. Es agradable al paladar. Los niños la toman con verdadero placer y los transforma de raquíticos y endeble á fuertes y rollizos, blindándolos, por decirlo así, contra las Toses y Catarros y otras enfermedades. Pruébese. No hay nada mejor para curar la Anemia.

De venta en las Boticas. Rechácense las imitaciones.

Scott y Bowne, Químicos, Nueva York.

DR. T. J. G. GAERSTE

Médico, Cirujano y Partero,

OFERECER AL PÚBLICO SUS SERVICIOS PROFESIONALES.

Habiendo pasado un curso entero en el Colegio de Oftalmia de N. Y. (New York Eye and Ear Infirmary) practicando allí toda clase de operaciones al lado de los célebres Profesores Knapp, Noyes y Weeks, se ofrece también como especialista en todas las enfermedades que afectan los ojos, oído y garganta.

Su oficina propiamente arreglada para recibir toda clase de pacientes está situada en el Aguasal Otrabanda, piso alto del establecimiento de los Sres. Dania, entre los hoteles "Brion" y "Maracaibo," á donde tiene los instrumentos más modernos para hacer examen á los órganos mencionados, prescribir los anteojos que deben usarse y atender á todos los pacientes que quieran honrarle con su visita.

Ofrece atender gratis á los pobres de solemnidad para quienes dedica los Martes y Jueves 8—9 A. M.

Horas de oficina 8—10 A. M. y 3—5 P. M.

Teléfono N° 128. Casa Blanca. — Curaçao.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK.

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1896	Curacas	Venezuela	Philadelph ^a	Curacas	Venezuela	Philadelph ^a
Vertrekt van NEW YORK....	Nov. 4	Nov. 14	Nov. 21	Dec. 3	Dec. 12	Dec. 23
Komt aan te CURAÇAO	" 10	" 20	" 27	" 9	" 18	" 29
Vertrekt van " " " " " "	" 11	" 21	Dec. 1	" 10	" 19	" 30
Komt aan te PTO. CABELLO.	" 12	" 22	" 2	" 11	" 20	" 31
Vertrekt van " " " " " "	" 13	" 23	" 3	" 12	" 21	Jan. (97) 2
Komt aan te LA GUAYRA...	" 14	" 24	" 4	" 13	" 22	" 3
Vertrekt van " " " " " "	" 17	" 27	" 7	" 16	" 25	" 7
Komt aan te PTO. CABELLO.	" 18	" 28	" 8	" 17	" 26	" 8
Vertrekt van " " " " " "	" 19	" 29	" 9	" 18	" 27	" 9
Komt aan te CURAÇAO	" 20	" 30	" 10	" 19	" 28	" 10
Vertrekt van " " " " " "	" 21	Dec. 1	" 11	" 20	" 29	" 11
Komt LA GUAYRA aan	" 22	Dec. 2	" 12	" 21	" 30	" 12
on passagiers en Mailaan wal te zetten en in te nemen	" 23	Dec. 3	" 13	" 22	" 31	" 13
Komt aan te NEW-YORK....	" 27	" 7	" 16	" 26	Jan. (97) 6	" 16

Stoomschip Maracaibo

Vertrekt van CURAÇAO....	Nov. 11	Nov. 21	Dec. 1	Dec. 10	Dec. 19	Dec. 30
Komt aan te MARACAIBO....	" 12	" 22	" 2	" 11	" 20	" 31
Vertrekt van " " " " " "	" 17	" 27	" 7	" 16	" 25	Jan. (97) 6
Komt aan te CURAÇAO.....	" 18	" 28	" 8	" 17	" 26	" 7

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben seer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,

Agenten